

ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за регистрация на марките и географските означения, правата, произтичащи от нея, както и защитата на тези права.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон се прилагат по отношение на български физически и юридически лица, както и по отношение на чуждестранни физически и юридически лица от държави, които участват в международни договори, по които Република България е страна.

(2) По отношение на чуждестранни физически и юридически лица от други държави този закон се прилага при условията на взаимност, която се преценява от Патентното ведомство.

Представителство

Чл. 3. (1) Всяко лице, което съгласно този закон има право да извършва действия пред Патентното ведомство, може да направи това лично или чрез представител по индустриална собственост.

(2) Лицата по ал. 1, които нямат постоянен адрес или седалище в Република България, извършват действия пред Патентното ведомство чрез представител по индустриална собственост.

Такси

Чл. 4. (1) Патентното ведомство събира такси за регистрация, приоритет, опозиция, вписване на ползвател, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на грешки, обжалване, заличаване, отменяне, продължаване на срокове, възстановяване на срокове, подаване на заявка за международна регистрация и териториално разширение, заместване на национална с международна регистрация, информация, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерски съвет.

(2) Таксите по ал. 1 се дължат за всяка отделна марка или географско означение, както и за всяко отделно действие, подлежащо на вписване.

Държавен регистър на марките

Чл. 5. (1) Държавният регистър на марките се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър се съдържат следните данни за заявки и регистрации на марки:

1. номер и дата на подаване на заявката за регистрация на марка;
2. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз – номер и дата на подаване на преобразуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
3. данни, че заявката е резултат от трансформиране на международна регистрация на марка – номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и

данни за приоритета, ако се претендира такъв;

4. вид и тип на марката;
5. представяне на марката;
6. описание на марката;
7. данни за претендиран приоритет - номер, дата и страна на първоначалната заявка, както и данни за изложбен приоритет, ако се претендира такъв;
8. данни за претендирано старшинство;
9. списък на стоките и/или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, и номера на класа по Международната класификация;
10. ограничаване на списъка на стоките и/или услугите;
11. данни за оттегляне на заявката, за прекратяване на производството по заявката или за отказ съгласно чл. 47, ал. 3;
12. данни за разделяне на заявката;
13. номер на официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на заявката;
14. регистров номер и дата на регистрацията;
15. данни, че марката е регистрирана в резултат на доказана придобита отличителност за част или за всички стоки или услуги от МКСУ, за които е била заявена;
16. номер на официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;
17. срок на действие на регистрацията;
18. незащитими елементи;
19. защитени цветове;
20. име и адрес на заявителя, съответно притежателя, на марката;
21. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;
22. дата и номер на международната регистрация на национална марка;
23. подновяване на регистрацията;
24. прекратяване действието на регистрацията;
25. данни за подадена опозиция - дата на подаване, име и адрес на лицето, подало опозицията, решение по опозицията;
26. данни за образувани производства за отменяне или заличаване на регистрацията на марката - датата на подаване, молител, решение;
27. отменяне на регистрацията на марка и датата, от която поражда действие;
28. заличаване на регистрацията на марка;
29. правила за използване на колективна или сертификатна марка, както и настъпките в тях промени;
30. данни за заместване на регистрацията на марка с международна регистрация;
31. други данни - промяна на името и/или адреса на заявителя, съответно притежателя на марката, прехвърляне, лицензионен договор, обезпечение, принудително изпълнение, особен залог, несъстоятелност;
32. актуален статус на марката.

Държавен регистър на географските означения

Чл. 6. (1) Държавният регистър на географските означения се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър се съдържат следните данни за заявки и регистрации на географски означения:

1. географското означение и указание за вида му - наименование за произход или географско указание;
2. номер на заявката и дата на подаване;
3. регистров номер и дата на регистрация;
4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация;
5. име и адрес на заявителя, съответно вписания ползвател/ползватели;
6. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;
7. описание на границите на географското място, на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход;
8. номер на официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;
9. дата и номер на международната регистрация на българско наименование за произход;
10. прекратяване на правната закрила;
11. данни за образувано производство за заличаване на регистрацията на географското означение – дата на подаване, молител;
12. заличаване на регистрацията на географско означение;
13. отменяне на вписването на ползвател и датата, от която поражда действие;
14. други данни - промяна на име и/или адрес на заявителя, съответно вписания ползвател/ползватели;
15. актуален статус на регистрацията.

Достъп до държавните регистри

Чл. 7. (1) Държавните регистри по чл. 5 и 6 са електронни и публични. Те се публикуват на интернет страницата на Патентното ведомство.

(2) Патентното ведомство събира, организира, оповестява публично и съхранява данните, подлежащи на вписване, включително всички лични данни, необходими за целите на поддържане на регистрите и изпълнение на дейностите си по този закон. Всички лични данни се обработват и съхраняват в съответствие с действащото законодателство за защита на личните данни.

(3) Всяко лице може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистрите.

Досие

Чл. 8. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка марка и географско означение досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания.

(2) Патентното ведомство поддържа за всеки заявител на географско означение, съответно вписан ползвател, досие на хартиен и електронен носител, което е обособена част от досието на географското означение.

(3) Право на достъп до досието на марката имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(4) Заявителят на географско означение, съответно вписаният ползвател, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или вписания ползвател, адвокат, писмено упълномощен от заявителя или вписания ползвател, както и всяко лице, което изрично е упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от

заявителя или вписания ползвател, имат право на достъп само до частта от досието, която съдържа данни за заявеното или регистрираното географско означение.

(5) Всеки заявител или вписан ползвател, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт в трудово правоотношение със заявителя или вписания ползвател, адвокат, писмено упълномощен от заявителя или вписания ползвател, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или вписания ползвател, имат право на достъп и до досието, което се поддържа за тях съгласно ал. 2.

(6) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по опозиция или по спорове, с изключение на материалите, съдържащи производствена, търговска или друга защитена от закона тайна, имат страните, участващи в тях.

(7) По отношение на трети лица, предоставяната информация от досието на марката съдържа само тези данни, които подлежат на вписване.

(8) Трети лица имат право на достъп само до частта от досието, която съдържа данни за заявеното или регистрираното географско означение.

(9) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(10) Извън случаите по ал. 7 – 9, трети лица имат право на достъп до информация, съдържаща се в досието на марки и географски означения, по реда на Закона за достъп до обществената информация.

(11) Редът за предоставяне на достъп до държавните регистри и до досиетата на марки и географски означения се определя с инструкция, приета от председателя на Патентното ведомство.

Глава втора. МАРКИ

Раздел I. Регистрация

Определение

Чл. 9. (1) Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветове, звуци или всякакви комбинации от такива знаци.

(2) Марка е търговска марка, колективна марка и сертификатна марка.

Придобиване на право върху марка

Чл. 10. (1) Правото върху марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката.

(2) Правото на регистрация принадлежи на първия заявител.

(3) Правото върху марка е изключително право.

(4) Изключителното право има действие по отношение на трети добросъвестни лица от датата на публикация на регистрацията.

Абсолютни основания за отказ на регистрация

Чл. 11. (1) Не се регистрира:

1. знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1;
2. марка, която няма отличителен характер;
3. марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги;
4. марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;
5. знак, който се състои изключително от:
  - а) формата на стоката или друга характеристика, която произтича от естеството на самата стока;
  - б) формата на стоката или друга характеристика, която е необходима за постигане на технически резултат;
  - в) формата на стоката или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоката;
6. марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави;
7. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;
8. марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, както и техни имитации на държави - членки на Парижката конвенция, както и гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации, обявени по чл. 6 тер от Парижката конвенция;
9. марка, която се състои от или включва знаци, емблеми или гербове, различни от тези, обявени по чл. 6 тер от Парижката конвенция, и представляващи особен обществен интерес;
10. марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични или сходни стоки;
11. марка, която се състои от или включва наименование или изображение на културна ценност или части от културни ценности, определени по реда на Закона за културното наследство;
12. марка, чието използване би било в нарушение на българското законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Република България или Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на географските означения;
13. марка, чието използване би било в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на храни с традиционен специфичен характер;
14. марка, чието използване би било в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на традиционни наименования за вина;
15. марка, която се състои от или възпроизвежда в своите съществени елементи наименованието на по-ранен растителен сорт, регистриран съгласно националното законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни актове, по които Република България и Европейският съюз са страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения, когато марката и растителният сорт се отнасят до идентични или близко свързани видове.

(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато преди датата на заявяване

марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

(3) Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат, когато заявителят представи доказателства за съгласие на съответния компетентен орган.

(4) Разпоредбата на ал. 1, т. 12 не се прилага, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение, е вписан ползвател на географското означение.

Относителни основания за отказ на регистрация

Чл. 12. (1) Когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка:

1. която е идентична на по-ранна марка, когато стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични;

2. когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка;

(2) По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е:

1. марка с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, регистрирана по реда на този закон;

2. заявена марка с по-ранна дата на подаване или с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана по реда на този закон;

3. международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Република България;

4. международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Република България;

5. международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Европейския съюз;

6. международна регистрация на марка, с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Европейския съюз;

7. марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз, наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2017/1001;

8. заявена марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001, ако бъде регистрирана по реда на този регламент;

9. марка, която е общоизвестна на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз, към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета.

(3) Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични или сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на

територията на Европейския съюз, и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

(4) При опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира марка, чиято дата на подаване е по-късна от датата на действителното търговско използване на нерегистрираната марка.

(5) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителът е действал недобросъвестно при подаване на заявката.

(6) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато е заявена от името на агент или представител на действителния притежател без негово съгласие, освен ако този агент или представител не обоснове действията си.

(7) При опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, която се състои от или съдържа фирменото му наименование, което е регистрирано и използвано в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.

(8) При опозиция, подадена от оправомощено съгласно съответното законодателство лице, не се регистрира марка, когато използването ѝ може да бъде забранено на основание по-ранно регистрирано географско означение.

(9) В случаите по ал. 6 заявката не се отказва, а се прехвърля на действителния притежател по негово искане.

Раздел II.

Правни последици от регистрацията

Съдържание на изключителното право върху марка

Чл. 13. (1) Без да се засягат правата на трети лица, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят ѝ може да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който:

1. е идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана;

2. е идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;

3. е идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило.

(2) Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;

2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;

3. вносът или износът на стоките с този знак;

4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от

търговско или фирмено наименование;

5. използването на знака в търговски книжа и в реклами;

6. използване на знака в сравнителна реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

(3) Без да се засягат правата, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят ѝ може да забрани въвеждането на стоки на територията на Република България, независимо от крайното им местоназначение, когато тези стоки или техните опаковки произхождат от трети спрямо Европейския съюз държави и върху тях е поставен без разрешение знак, който е идентичен на регистрираната по отношение на такива стоки марка или който не може да бъде отличен в основните си елементи от нея.

(4) Правото на притежателя по ал. 3 се прекратява, ако по време на производство по установяване на нарушение на марката, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013, деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.

Право на забрана на подготвителни действия

Чл. 14. Когато има вероятност опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, притежателят ѝ има право да забрани:

1. поставянето на знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката;

2. предлагането за продажба, пускането на пазара, съхраняването с тези цели, вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката.

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

Чл. 15. Когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на действителния ѝ притежател, без негово съгласие, последният има право да се противопостави на използването на марката от неговия агент или представител, освен ако агентът или представителят не обоснове своите действия.

Ограничаване на правото върху марка

Чл. 16. Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика:

1. своето име или адрес, когато третото лице е физическо лице;

2. знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите;

3. марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на нейния притежател, когато използването на марката е необходимо, за да се посочи

предназначението на стоката или услугата и по-специално в качеството им на принадлежности или резервни части.

Изчерпване на правото върху марка

Чл. 17. (1) Притежателят на правото върху марка не може да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара на територията на държавите - членки на Европейския съюз, съответно на Европейското икономическо пространство с тази марка от него или с негово съгласие.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато съществуват основателни причини притежателят да се противопостави на следващи продажби, особено когато състоянието на стоките е променено или влошено, след като са пуснати на пазара.

Съвместно притежание на право върху марка

Чл. 18. (1) Правото върху марката може да е притежание на две или повече лица.

(2) Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма.

Посочване на регистрацията

Чл. 19. При използването на марката притежателят може да посочва регистрацията ѝ, като в близост до нея поставя латинската буква R, заградена в кръг.

Включване на марка в справочни материали

Чл. 20. Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, притежателят ѝ има право да задължи издателя при електронни публикации веднага, а при печатни материали - най-късно в следващото издание на съответния материал, да посочи, че това е регистрирана марка.

Задължение за използване на марката

Чл. 21. (1) Когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването.

(2) За международните регистрации на марки началото на срока по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) За реално използване по смисъла на ал. 1, освен използването по чл. 13, ал. 2, т. 1 – 3 и т. 5 се счита и:

1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател;

2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

(4) Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от

самия него.

Срок на действие на регистрацията

Чл. 22. (1) Срокът на действие на регистрацията е десет години от датата на подаване на заявката.

(2) Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от десет години по реда на чл. 65.

Раздел III.

Марката като обект на собственост

Прехвърляне на правото върху марка

Чл. 23. (1) Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана.

(2) При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за платена такса и договор за прехвърляне, подписан от страните, освен ако прехвърлянето е по силата на административен акт или съдебно решение.

(4) Договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват.

(5) Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър.

Лицензионен договор

Чл. 24. (1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за част или за цялата територия на Република България, с лицензионен договор в писмена форма.

(2) Разрешение за използване на марка, която е съвместно притежание, се дава с писменото съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна.

(4) Лицензодателят на изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със същия предмет на други лица. Той има право да използва марката, ако това е изрично уговорено.

(5) Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър по искане на една от страните, към което се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката, срок на договора и е скрепено с подписите на страните. Лицензионен договор или извлечение от него не се прилага, когато искането е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват.

(6) Договорът за лицензия има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър.

(7) Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на:

1. срока;
2. вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;
3. обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;
4. територията, на която марката може да се използва, или
5. качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.

Правото върху марката като обект на обезпечение

Чл. 25. (1) Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск. Съдът, по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, допуска някоя от следните обезпечителни мерки:

1. забрана за използване на правата върху марката от притежателя или лицензополучателя;

2. забрана за разпореждане с правата върху марката от притежателя или лицензополучателя на изключителна лицензия;

3. забрана за разпореждане с правото върху заявка за регистрация на марка от заявителя.

(2) Налагането на обезпечителна мярка по ал. 1 се извършва незабавно от съдебния изпълнител въз основа на обезпечителната заповед на съда.

(3) Съдебният изпълнител налага обезпечителна мярка по ал. 1 чрез изпращане на съобщение за налагането ѝ до притежателя на марката.

(4) Допуснатото от съда или съдебния изпълнител обезпечение се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните по иска. Искането трябва да съдържа данни за заявителя или притежателя на марката и за лицето, в чиято полза е допуснато обезпечението, данни за марката и за обезпечителната мярка. Към искането се прилага документ, с който е допуснато обезпечението.

(5) По отношение на притежателя на марката или лицензополучателя на изключителна лицензия, обезпечението по ал. 1 - 4 има действие от датата на получаване на съобщението за налагане на обезпечителната мярка, а по отношение на третите лица - от датата на вписване на обезпечението в Държавния регистър на марките.

Правото върху марка като обект на принудително изпълнение

Чл. 26. (1) Правото върху марка може да бъде обект на принудително изпълнение по образувано изпълнително производство. Съдебният изпълнител, по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, налага заповед:

1. забрана за използване на правото върху марка от притежателя или лицензополучателя;

2. забрана за разпореждане с правото върху марка, съответно заявка за регистрация на марка, от заявителя, притежателя или лицензополучателя на изключителна лицензия.

(2) Наложеният заповед се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител или взискателя. Искането трябва да съдържа данни за заявителя, съответно притежателя на марката, както и данни за марката. Към искането се прилага документът, с който е наложен заповедът.

(3) По отношение на заявителя, съответно притежателя на марката или лицензополучателя, заповедът има действие от датата на получаване на съобщението за налагането му, а по отношение на третите лица – от датата на вписване на заповедта в Държавния регистър на марките.

Правото върху марката като обект на особен залог

Чл. 27. (1) Правото върху марката може да бъде обект на особен залог.

(2) За вписването и заличаването на особения залог в Държавния регистър на марките се прилагат съответно разпоредбите на Закона за особените залози.

(3) Залогът има действие по отношение на трети лица от датата на вписването в Държавния регистър на марките в Патентното ведомство.

Включване на правото върху марката в масата на несъстоятелността

Чл. 28. (1) Правото върху марката се включва в масата на несъстоятелността при образувано производство по несъстоятелност на нейния притежател.

(2) Когато марката е включена в масата на несъстоятелността, този факт се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните по делото.

Заявката като обект на собственост

Чл. 29. По отношение на заявките за регистрация на марки се прилагат чл. 23 – 28.

Отмяна или промяна във вписването

Чл. 30. В регистъра се вписва отмяна или промяна по вписано обстоятелство по чл. 24 - 29 по искане на лице с правен интерес, към което се прилагат доказателства, че вписаното обстоятелство вече не съществува или са настъпили промени по него.

Производство по разглеждане на искания за вписване

Чл. 31. (1) За всяко подадено по този раздел искане се проверява дали е платена държавна такса и дали са представени доказателства за настъпване на заявените за вписване обстоятелства.

(2) Когато в хода на разглеждане на искането се констатира недостатъци, на лицето, подало искането, се изпраща уведомление, с което му се предоставя 3-дневен срок за отстраняването им. Ако недостатъците не бъдат отстранени в срок, производството по разглеждане на искането се прекратява.

(3) Решенията по исканията за вписване се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник – председател.

(4) За вписаните обстоятелства се уведомява лицето, подало искането.

Раздел IV.

Прекратяване действието на регистрацията, отменяне и заличаване на регистрацията

Прекратяване действието на регистрацията

Чл. 32. (1) Действието на регистрацията се прекратява:

1. с изтичането на срока по чл. 22;

2. с отказ на притежателя;

3. с прекратяване на юридическото лице - притежател без правоприемство.

(2) Прекратяването по ал. 1, т. 3 се извършва служебно или по искане на всяко лице.

(3) С прекратяване действието на регистрацията се погасява правото върху марката.

Прекратяване регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано географско означение

Чл. 33. Регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано по реда на този закон географско означение, се прекратява, когато се отмени вписването като ползвател на географското означение на притежателя на марката.

Отказ от право

Чл. 34. (1) Притежателят може да се откаже от правото си върху марка за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, с писмена декларация до Патентното ведомство.

(2) Отказът има действие от вписването му в Държавния регистър.

(3) Когато има вписан лицензионен договор, отказът от право се вписва, след като притежателят представи доказателство, че е уведомил лицензополучателя за намерението си да се откаже от правото върху марката. Вписването се извършва след изтичането на едномесечен срок от представяне на доказателството.

(4) Отказът на един или няколко от съпритежателите на правото върху марка не води до прекратяване действието на регистрацията по отношение на останалите съпритежатели.

Отменяне на регистрацията

Чл. 35. (1) Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато:

1. марката не е била използвана съгласно чл. 21;

2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;

3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отменяне. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отменяне не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.

(3) Когато искането за отменяне се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

(4) Когато са налице основания за отменяне само за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

Заличаване на регистрацията

Чл. 36. (1) Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и 11.

(2) Когато марката е регистрирана в противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че преди датата на подаване на искането за заличаване в резултат на използване марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана.

(3) Регистрацията на марка се заличава и когато:

1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12;
2. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално:
  - а) право на име и портрет;
  - б) авторско право;
  - в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода;
  - г) право на индустриална собственост.
- (4) Исканията по ал. 1 могат да се подадат от всяко лице.
- (5) Исканията по ал. 3 могат да се подадат от следните лица:
  1. по т. 1 - от лицата по чл. 52, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция по чл. 52 или опозицията им е отхвърлена като недопустима;
  2. по т. 2 - от притежателя на по-ранното право.
- (6) Регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11. Редът за образуване, провеждане и приключване на производството за служебно заличаване на регистрацията на марка, се определя с наредба за разглеждане на спорове, приета от Министерски съвет.
- (7) В случаите по ал. 3, т. 1, когато това е приложимо, регистрацията не се заличава, ако по-ранната марка не е била реално използвана.
- (8) В случаите по ал. 3, т. 1, във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2, чл. 12, ал. 3, 4 и 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласие на лицето с по-ранната марка, съответно с по-ранното право.
- (9) В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 6 регистрацията не се заличава, а марката се прехвърля на действителния притежател по негово искане.
- (10) Когато основанията за заличаване се отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги.

Ограничения на правото на притежателя

Чл. 37. (1) Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежател на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 и 4 или на по-ранно право съгласно чл. 12, ал. 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2.

(3) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка, ако към датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка регистрацията ѝ няма да бъде заличена, тъй като:

1. регистрацията на по-ранната марка подлежи на заличаване на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4, поради недоказана в резултат на използване придобита отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана;

2. по – ранната марка още не е придобила отличителност до степен да оправдае съществуването на вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2;

3. по-ранната марка не се ползва с известност по смисъла на чл. 12, ал. 3;

4. не е доказано реално използване на по-ранната марка.

(4) В случаите по ал. 1- 3 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може

да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка или да се противопостави на използването на по-късната марка.

Правни последици от отменянето и заличаването на регистрацията

Чл. 38. (1) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 35, ал. 1, т. 1 има действие от началото на петгодишния период на неизползване.

(2) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 3 има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(3) По искане на една от страните по спора отменянето може да има действие от дата, по-ранна от датата по ал. 1 и 2, при условие че на тази дата е възникнало основанията за отменяне.

(4) Зачичаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката.

(5) Отменянето и заличаването на регистрацията не засягат:

1. влезли в сила решения по иски за нарушение, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването;

2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването, освен ако е уговорено друго.

Раздел V.

Колективни и сертификатни марки

Колективни марки

Чл. 39. (1) Колективната марка е марка - притежание на сдружение на производители, търговци, на лица, извършващи услуги, които са правоспособни съгласно приложимото право, както и на юридически лица, които са субекти на публичното право. Тя отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица.

(2) Знаци, указващи географския произход на стоките или услугите, се регистрират като колективни марки, но притежателят им не може да забрани на трети лица да използват в търговската си дейност тези знаци, доколкото това използване е в съответствие с добросъвестната търговска практика и не може да се противопоставя на трето лице, имащо право да използва географско означение.

(3) Сдружението задължително приема правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката, санкциите, които се налагат при нарушение на правилата за използване и основания, поради които на член на сдружението може да се забрани използването на колективната марка. С правилата за използване се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.

(4) Правото върху колективна марка не може да се прехвърля. Лица, които не са членове на сдружението, не могат да получат разрешение за използването ѝ.

(5) Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, с изключение на член 11, ал. 1, т.4, не се регистрира колективна марка или регистрацията ѝ се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 3;

2. правилата за използване на тази колективна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.

(6) Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата за използване на колективната марка бъдат изменени.

Сертификатни марки

Чл. 40. (1) Сертификатната марка удостоверява материала, начина на изработване, качеството или други характеристики, с изключение на географския произход, на стоките или услугите, произвеждани или предлагани от лица, с разрешението и под контрола на притежателя на марката.

(2) Притежателят на марката задължително приема правила за използване на сертификатната марка, които съдържат: указания за качеството, материала или други характеристики на стоките или услугите; мерките за контрол, които притежателят на сертификатната марка упражнява, и санкциите, които налага.

(3) Заявка за сертификатна марка може да подава всяко физическо или юридическо лице, както и субектите на публичното право. Притежателят на сертификатна марка не може да я използва за означаване на произвежданите от него стоки или услуги.

(4) Освен на основанията, предвидени в раздел I и IV, не се регистрира сертификатна марка или регистрацията ѝ се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 2;

2. правилата за използване на тази сертификатна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.

(5) Разпоредбата на ал. 4 не се прилага, ако правилата за използване на сертификатната марка бъдат изменени.

(6) Регистрацията на сертификатна марка може да се отмени, когато притежателят ѝ е използвал марката за означаване на стоки или услуги, произведени или извършени от него.

Специални разпоредби

Чл. 41. (1) Заявителят, съответно притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие от вписването им Държавния регистър.

(2) В случаите на международна регистрация на колективна или сертификатна марка, правилата за използване по ал. 1 се представят в превод, в Патентното ведомство.

(3) Регистрацията на колективна или сертификатна марка може да се отмени освен по чл. 35 и когато притежателят ѝ е разрешил или търпял използване, което противоречи на правилата за използване.

(4) За използване по смисъла на чл. 21 на колективна и сертификатна марка се счита използването от което и да е лице, имащо право на това.

(5) Колективна или сертификатна марка, чиято регистрация е отменена или прекратена, представлява пречка за регистрацията на идентична или сходна марка за идентични или сходни стоки или услуги на името на друго лице в тригодишен срок от публикуването на отмяната или прекратяването.

(6) Патентното ведомство предоставя достъп до правилата за използване на колективните

и сертификатните марки.

Раздел VI. Заявки за регистрация на марки

Заявка

Чл. 42. (1) Заявката за регистрация на марка се подава в регистратурата на Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014", и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на Международната класификация.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;
2. името и адреса на заявителя;
3. представяне на марката, и
4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията.

(4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване.

(5) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерски съвет.

(6) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

(7) Документите и данните в заявката се представят на български език.

Описание и класификация на стоките и/или услугите

Чл. 43. (1) Стоките и/или услугите, за които се иска регистрация на марка, се класират съгласно Международната класификация.

(2) Стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина.

(3) Класирането на отделните стоки и/или услуги в един и същ клас на Международната класификация не е основание те да бъдат определени като сходни, съответно - класирането на отделните стоки и/или услуги в различни класове на Международната класификация не е основание те да бъдат определени като несходни.

Дата на подаване

Чл. 44. (1) За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно чл. 42, ал. 3 и 4.

(2) Когато документите са представени на друг език, датата на подаване се запазва, ако в

едномесечен срок от тази дата те бъдат представени на български език.

Право на приоритет

Чл. 45. (1) Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство съгласно чл. 44, ал. 1.

(2) Право на приоритет на заявителя се признава от датата на предходна заявка, при условие че:

1. предходната заявка е била редовно подадена в страна - членка на Парижката конвенция или на Световната търговска организация;

2. предходната заявка е първа заявка по смисъла на чл. 4 от Парижката конвенция и е за същата марка и за същите стоки или услуги;

3. заявката е подадена в Патентното ведомство в шестмесечен срок от датата на подаване на предходната заявка;

4. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата и страната на предходната заявка и е заплатена такса за приоритет, и

5. в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи приоритетен документ, издаден от компетентния орган на страната, в която е подадена предходната заявка.

(3) Редовно подадена заявка по ал. 2, т. 1 е заявка, която има установена дата на подаване независимо от нейната последваща съдба.

(4) Право на изложбен приоритет на заявителя се признава от датата на излагането на стоките или услугите, означени със заявената марка, на официална или официално призната изложба, при условие че:

1. заявката е подадена в шестмесечен срок от датата на първото излагане на стоките или услугите;

2. заявката е за същата марка и за същите изложени стоки или услуги;

3. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата на излагане и страната, в която е организирана изложбата и е заплатена такса за приоритет, и

4. в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи документ, издаден от администрацията на изложбата, доказващ датата на излагане на стоките или услугите, означени със заявената марка.

Формална експертиза

Чл. 46. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 44 за установяване дата на подаване. Когато тези изисквания не са изпълнени, заявката се смята за неподадена.

(2) За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали са платени таксите по чл. 42, ал. 6. Когато таксите не са платени или са платени в непълен размер, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на недостатъка. До 14 дни след изтичането на този срок таксите могат да бъдат платени в двоен размер. Ако в този срок таксите не бъдат платени, заявката се смята за оттеглена.

(3) В едномесечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 2, 5 и 7 и чл. 43. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на правилата за използване с изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им.

(4) Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 2 и в срока по ал. 3,

изречение трето, заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка.

(5) Когато в срока по ал. 3, изречение трето, заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 47. (1) В двумесечен срок от приключване на формалната експертиза се извършва експертиза по чл. 11.

(2) Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя едномесечен срок за възражение.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълен или частичен отказ. При частичен отказ заявителят може в едномесечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде искане за разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в експертизата по същество стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

Спиране на производството по заявка

Чл. 48. (1) Производството по заявката се спира при извършване на експертиза по чл. 11, в случаите:

1. на по-ранни заявки за регистрация на географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 12 – 14;

2. на внесено заявление, че ще бъде представено съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3.

(2) Производството по заявката се спира служебно или по инициатива на заявителя, с определение на държавен експерт по чл. 64.

(3) В случаите по ал. 1, т. 2, производството се спира за срок от шест месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По инициатива на заявителя производството може да се възобнови и преди изтичане на шестмесечния срок.

(4) Производството по заявката се възобновява служебно или по искане на заявителя, след като отпаднат основанията за спирането му, с определение на държавен експерт по чл. 64.

Публикация на заявката

Чл. 49. (1) Всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност и на изискванията на чл. 11, се публикува в официалния бюлетин на Патентното ведомство. Публикацията се извършва след приключване на експертизата по чл. 47 или след влизане в сила на решението по чл. 47, ал. 3.

(2) Публикацията съдържа входящ номер, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, име и адрес на заявителя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на марката, тип на марката, описание на марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е заявена.

(3) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, се публикуват в официалния бюлетин на Патентното ведомство след уведомяването на ведомството за международната регистрация.

(4) Заявката не се публикува, когато:

1. е оттеглена съгласно чл. 50, ал. 1;
  2. се смята за оттеглена по чл. 46, ал. 2;
  3. производството по нея е прекратено съгласно чл. 46, ал. 5;
  4. има влязло в сила решение за пълен отказ на регистрацията ѝ съгласно чл. 47, ал. 3;
  5. има влязло в сила решение за отказ за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 и чл. 43.
- (5) Вписаните по заявката обстоятелства по чл. 23 – 28 не се публикуват.

Оттегляне, ограничаване и промени в заявката

Чл. 50. (1) До вземането на решение по заявката заявителят може да я оттегли или да ограничи списъка на стоките или услугите, за които марката е заявена.

(2) Когато заявителят оттегли заявката си, производството по нея се прекратява с определение на държавен експерт по чл. 64.

(3) В заявката не могат да се внасят промени, освен когато има промяна в името или адреса на заявителя или е необходимо да се поправят допуснати грешки в името и адреса на заявителя и очевидни грешки, при условие че тези промени не засягат знака или не разширяват списъка на стоките или услугите.

(4) Промените по ал. 3 се извършват по искане на заявителя.

(5) Когато промените по ал. 1 и 3 са извършени след публикацията по чл. 49, те също подлежат на публикация.

Възражения от трети лица

Чл. 51. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, а когато има подадена опозиция - до приключване на производството по опозиция, всяко физическо или юридическо лице, публично правни субекти, както и сдружения на производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да подадат възражение срещу регистрацията на марката или срещу признаване действието на международната регистрация на марка на територията на Република България на основание чл. 11, а за колективните и сертификатните марки и на основание чл. 39, ал. 5, съответно чл. 40, ал. 4.

(2) Възражението се подава в писмена форма и съдържа основания и мотиви.

(3) Лицето, подало възражението, не е участник в производството по заявката.

(4) Възражението се изпраща на заявителя или на притежателя на международна регистрация на марка за становище по него.

(5) Възражението и становището, ако има такова, се разглеждат от държавен експерт по чл. 64.

Раздел VII. Опозиции

Чл. 52. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, на основанията за отказ по чл. 12 може да се подаде опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, или срещу признаване действието на международна регистрация на марка на територията на Република България:

1. по чл. 12, ал. 1 – от притежателя на по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 и 3, от

съпритежател, без съгласието на другите съпритежатели, или от лицензополучателя на изключителна лицензия на по-ранната марка;

2. по чл. 12, ал. 4 – от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, когато за нея е подадена заявка за регистрация и са платени таксите по чл. 42, ал. 6;

3. по чл. 12, ал. 5 и 6 - от действителния притежател на марката;

4. по чл. 12, ал. 7 - от търговеца, който твърди, че марката се състои от или съдържа неговото фирмено наименование;

5. по чл. 12, ал. 8 – от лицето, което съгласно съответното законодателство може да упражни правото да забрани използването на марка на основание по-ранно регистрирано географско означение.

(2) Опозицията се подава в два идентични екземпляра и трябва да съдържа:

1. данни за опонента;

2. данни за правния интерес;

3. входящ номер и наименование на марката;

4. основание и мотиви във връзка с него;

5. пълномощно, когато е необходимо;

6. доказателства, когато е необходимо;

(3) Към опозицията се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(4) Опозицията по ал. 1 може:

1. да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на едно и също лице;

2. да се основава на част или на всички стоки или услуги, за които по-ранното право се отнася;

3. да бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги на оспорената марка.

Състав по опозиции

Чл. 53. Опозицията се разглежда от състав по опозиции, който се състои от трима експерти, единият от които е държавен експерт и е председател на състава.

Уведомяване за постъпила опозиция

Чл. 54. (1) За опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, се уведомява заявителят на марката – обект на опозицията.

(2) За опозиция срещу признаване действието на международна регистрация на марка, се уведомява Международното бюро.

Проверка за допустимост и формална редовност на опозициите

Чл. 55. (1) За всяка опозиция се проверява дали е спазен срокът по чл. 52, ал. 1, дали е налице правен интерес, дали са изпълнени изискванията по чл. 52, ал. 1, т. 2, предложения трето и четвърто, и ал. 4, т. 1, и дали е платена такса.

(2) Опозиция, по която не са изпълнени изискванията по ал. 1, както и опозиция, подадена преди началото на срока по чл. 52, ал. 1, е недопустима и производство по нея не се образува, за което се уведомяват страните.

(3) За всяка допустима опозиция се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 52, ал. 2 и ал. 4, т. 2 и 3 и когато се констатират недостатъци, се уведомява лицето, което я е

подало, като му се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им. Когато недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството по опозиция се прекратява.

(4) Отказът от образуване и прекратяването на производството се извършва с определение на състав по опозиции.

Свързани производства

Чл. 56. (1) Когато по една и съща марка са подадени няколко опозиции, те могат да се обединят в едно производство за постановяване на общо решение.

(2) Обединението по ал. 1 се извършва с определение на състав по опозиции.

Производство по опозициите

Чл. 57. (1) След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на опозицията, на двете страни се изпраща уведомление, с което им се предоставя тримесечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращане на уведомлението. Този срок може да се удължава еднократно с три месеца по писмено искане, подписано от страните, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Едновременно с уведомлението по ал. 1, на заявителя на марката – обект на опозиция, се изпраща единият екземпляр от опозицията заедно с доказателствата, когато такива са представени.

(3) В случаите на опозиция по чл. 12, ал. 4, освен доказателства за използване в търговската дейност на територията на Република България на по-ранната нерегистрирана марка през периода, предхождащ датата на подаване на заявката – обект на опозицията, опонентът представя и доказателства, че използването е продължило и към датата на подаване на опозицията.

(4) Когато страните депозират споразумение в срока по ал. 1, производството по опозицията се прекратява, а половината от внесената държавна такса за опозиция се връща на лицето, което я е подало, при поискване.

(5) Когато в срока по ал. 1 не бъде депозирано споразумение, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отговор по опозицията и доказателствата, ако такива са представени, в който следва да бъдат изчерпателно заявени всичките му възражения.

(6) Отговорът на заявителя се изпраща на лицето, подало опозицията, като му се предоставя 14-дневен срок за становище, в което следва да бъдат изчерпателно заявени всичките му възражения.

(7) Ако в срока по ал. 6 опонентът представи становище, то се изпраща на заявителя за отговор в 14-дневен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за опозицията.

(8) След изтичането на срока по ал. 7, съставът по опозиции пристъпва към разглеждане на опозицията, на отговорите на заявителя, на становището на опонента и на доказателствата, ако такива са представени. Разглеждането на опозицията се ограничава до правните основания и мотивите във връзка с тях.

(9) Отговори, становища и доказателства от страните, постъпили след изтичане на сроковете, указани в ал. 5, 6 и 7, не се взимат предвид при разглеждане на опозицията и не се изпращат на другата страна.

(10) След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по опозиции взема решение, с което:

1. опозицията се оставя без уважение;

2. се постановява пълен или частичен отказ на регистрацията на марката – обект на

опозиция.

(11) Решенията по опозиции се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 7.

(12) Когато до вземане на решение по опозицията, заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по нея се прекратява.

(13) Когато до вземане на решение по опозицията е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по нея се прекратява.

(14) Когато опозицията е подадена срещу част от стоките или услугите на заявката за регистрация на марка, в периода след изтичането на срока по чл. 52, ал. 1 и преди изтичането на срока по ал. 7, заявителят може да поиска разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в опозицията стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

(15) Редът за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции се определя с наредба на Министерски съвет.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 58. (1) По искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне пет години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(4) Искането по ал. 1 следва да бъде направено при първата предоставена на заявителя възможност за отговор по подадената опозиция.

(5) Ако заявителят поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на опонента се предоставя едномесечен срок за представяне на доказателства.

(6) Ако в срока по ал. 5 опонентът представи доказателства, те се изпращат на заявителя за становище в 14-дневен срок от съобщаването.

(7) Когато в срока по ал. 5 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по опозиции взема решение, с което опозицията се оставя без уважение.

(8) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, опозицията се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

Спиране на производството по опозиции

Чл. 59. (1) Производството по опозицията се спира, когато е подадено искане за

отменяне, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или по чл. 62.

(2) Производството по опозицията се спира и в случаите:

1. на по-ранни марки по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;
2. на по-ранни заявки за регистрация на географски означения по смисъла на чл. 12, ал. 8;
3. когато срокът на действия на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не изтекъл допълнителният срок за подновяването ѝ;
4. когато обект на опозиция е международна регистрация на марка, по която е постановен отказ по чл. 47, ал. 2 и 3;
5. когато срещу заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, е подадено възражение по чл. 51;
6. когато съгласно чл. 63 заявката е върната за възобновяване на експертизата по същество;
7. когато е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по опозицията зависи от неговото приключване.
8. когато е направено искане от двете страни за предоставяне на допълнителен срок за споразумение след изтичане на сроковете по чл. 57, ал. 1. Допълнителният срок може да бъде до 6 месеца.

(3) Производството по опозицията се спира служебно или по инициатива на страните по опозицията. В случаите по ал. 2, т. 7 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.

(4) Спирането на производството по опозицията се извършва с определение на състава по опозиции.

(5) Производството по опозиция се възобновява служебно или по искане на страните, след отпадане на основанията за спиране, с определение на състава по опозиции.

Прекратяване на производството по опозиции

Чл. 60. (1) Освен в случаите по чл. 57, ал. 4, 12 и 13, производството по опозицията се прекратява, когато до вземане на решение по опозицията:

1. заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и/или опозицията бъдат оттеглени;
2. заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на опозицията;
3. вследствие на извършено прехвърляне, заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и противопоставеното по-ранно право принадлежат на едно и също лице;
4. по международната регистрация на марка – обект на опозицията има влязло в сила решение за отказ по чл. 47, ал. 3 за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;
5. вследствие на подадено възражение по чл. 51, по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията има влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;
6. производството по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията е прекратено съгласно чл. 62;
7. действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;
8. възобновената съгласно чл. 63 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията.

(2) Прекратяването на производството по опозицията се извършва с определение на състава по опозиции.

Регистрация

Чл. 61. След срока по чл. 52, ал. 1, когато не е подадена опозиция или когато опозицията е отхвърлена изцяло или частично като неоснователна с влязло в сила решение, се взема решение за регистрация на марката. Марката се вписва в Държавния регистър на марките, публикува се в официалния бюлетин на Патентното ведомство и на заявителя се издава свидетелство за регистрация.

Прекратяване на производството по заявка

Чл. 62. (1) Извън случаите по чл. 46, ал. 5 и чл. 50, ал. 2, производството по заявката за регистрация на марка се прекратява и при наличието на предпоставките по чл. 32, ал. 1, т. 3.

(2) Производството по заявката за регистрация на марка по смисъла на ал. 1 се прекратява служебно или по искане на всяко лице с определение на държавен експерт по чл. 64.

Подновяване на експертизата по същество

Чл. 63. Извън случаите по чл. 75, ал. 2 и 9, до вземане на решение по заявката проверката по чл. 11 може да бъде възобновена служебно от държавен експерт по чл. 64.

Постановяване на решенията

Чл. 64. Решенията по заявка за регистрация на марка и решенията във връзка с признаване на действието на международна регистрация на марка на територията на Република България се постановяват от държавен експерт.

Подновяване на регистрацията

Чл. 65. (1) Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането трябва да съдържа регистровия номер на марката и идентификационните данни на притежателя.

(3) Искането може да се подаде в последната година на срока по чл. 22, ал. 1 или до шест месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса.

(4) Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в искането се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването.

(5) Когато изискванията на ал. 1, 2 и 3 не са спазени, регистрацията на марката не се подновява.

(6) Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация.

(7) Патентно ведомство информира притежателя за изтичането на срока на действие на регистрацията най-малко шест месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация.

Промени в името и адреса на заявителя или притежателя

Чл. 66. (1) Заявителят, съответно притежателят на марка е длъжен да уведомява Патентното ведомство за всяка промяна в името и адреса си в едномесечен срок от извършването ѝ.

(2) Промяната се вписва в Държавния регистър по искане на заявителя, съответно притежателя на марката.

(3) Всички документи, за които заявителят, съответно притежателят трябва да бъде уведомен, се изпращат на адреса, вписан последен в Държавния регистър.

Промени в марката

Чл. 67. (1) В марката не могат да се внасят промени по време на действие на регистрацията или при подновяването ѝ.

(2) Когато марката включва името и адреса на притежателя, всяка промяна в тях, при условие че не засяга съществено марката, така както е регистрирана, може да бъде направена по искане на притежателя.

Разделяне на регистрацията

Чл. 68. (1) Притежателят на марката може да раздели регистрацията като обяви, че част от стоките или услугите, включени в първоначалната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в първоначалната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

(2) Разделяне на регистрацията е недопустимо, когато има образувано производство по искане за отмяна или заличаване срещу първоначалната регистрация и разделянето би довело до въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отмяна или заличаване в различни регистрации.

(3) Искането за разделяне на регистрацията не се разглежда, ако не е платена дължимата такса за регистрация за всяка отделно обособена регистрация.

(4) Разделянето има действие от датата на вписване в Държавния регистър на марките.

(5) Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, датата на приоритет и всички вписвания по оригиналната регистрация.

Раздел VIII.

Спорове

Разглеждане на спорове

Чл. 69. (1) Състави по спорове разглеждат:

1. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 46, ал. 5;
2. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 47, ал. 3;
3. жалби срещу решения на състави по опозиции по чл. 57, ал. 10 и чл. 58, ал. 6;
4. искания за отменяне на регистрацията по чл. 35;
5. искания за заличаване на регистрацията по чл. 36.

(2) Съставите за разглеждане на жалбите включват двама държавни експерти и един юрист, а съставите за разглеждане на исканията - трима държавни експерти и двама юристи. Съставите се назначават от председателя на Патентното ведомство.

(3) Съставите по ал. 2 подготвят становища за вземане на решенията по чл. 75 - 77.

(4) Редът за разглеждане на спорове се определя с наредба на Министерски съвет.

Срокове

Чл. 70. (1) Жалбите се подават в двумесечен срок от съобщаване на решението.

(2) Исканията могат да се подадат през целия срок на действие на регистрацията.

Съдържание на жалбите и исканията

Чл. 71. (1) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;
2. данни за правния интерес;
3. номер и наименование на марката;
4. основание и мотиви във връзка с него;
5. доказателства, когато е необходимо;
6. пълномощно, когато е необходимо.

(2) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се подават в два идентични екземпляра и трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;
2. данни за правния интерес;
3. номер и наименование на марката – обект на опозиция;
4. основание и мотиви във връзка с него;
5. пълномощно, когато е необходимо.

(3) Исканията се подават в два идентични екземпляра и трябва да съдържат:

1. данни за молителя;
2. номер и наименование на марката – обект на искането;
3. данни за заявката по чл. 52, ал. 1, т. 2, когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4;
4. данни за правния интерес, когато такъв се изисква;
5. основание и мотиви във връзка с него;
6. пълномощно, когато е необходимо;
7. доказателства, когато е необходимо.

(4) Към жалбите и исканията се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(5) Исканията могат да се подадат срещу част или всички стоки или услуги, за които е регистрирана марката.

(6) Когато исканията са по чл. 36, ал. 3, те могат да се подадат на основание на едно или няколко по-ранни права, за част или за всички стоки или услуги от обхвата на по-ранното право.

(7) В случаите по ал. 6 по-ранните права следва да принадлежат на едно и също лице.

Уведомяване на страните

Чл. 72. За подадените жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията се изпраща съобщение на заинтересованата страна.

Проверка за допустимост и формална редовност на жалбите и исканията

Чл. 73. (1) За всяка жалба се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 1, дали е налице правен интерес и дали е платена такса.

(2) За всяко искане се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 2, дали е платена такса, дали е налице правен интерес, когато такъв се изисква, дали е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и дали за нея е платена такса.

(3) По жалби и искания, по които не е заплатена такса и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и за нея не е платена такса, на жалбоподателя, съответно на молителя, се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Жалби и искания, по които не са налице предпоставките по ал. 1 и 2, са недопустими и производство по тях не се образува.

(5) За всяка допустима жалба и искане се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 71. Когато се констатира недостатък, жалбоподателят, съответно молителят, се уведомява и му се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им. По жалби и искания, по които недостатъците не бъдат отстранени в този срок, производството се прекратява.

(6) Отказът от образуване и прекратяването на производството по ал. 4 и 5 се извършва с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

(7) В случаите на жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и искания, освен на жалбоподателя/молителя, определенията по ал. 6 се съобщават и на заинтересованата страна.

Свързани производства

Чл. 74. (1) Когато решенията по чл. 57, ал. 10 и чл. 58, ал. 6 се обжалват едновременно от опонента и от заявителя или когато по една и съща марка са подадени няколко искания за заличаване на регистрацията на марка, жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване могат да се обединят в едно производство за постановяване на общо решение.

(2) Когато по една и съща марка са подадени няколко искания за отменяне на регистрацията на марка, те могат да се обединят в едно производство, при условие че са подадени едновременно.

(3) Обединението по ал. 1 и 2 се извършва с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Производство по жалбите

Чл. 75. (1) След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2, те се разглеждат от състава по спорове, който изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка или срещу решение за прекратяване на производството;

2. отменя решението за отказ на регистрацията на марка или на решението за прекратяване на производството и връща заявката за повторно разглеждане, за публикация или за възобновяване на производството.

(2) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 2 се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията на марка, различни от тези в обжалваното решение или се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията за стоки или услуги, различни от отказаните, решението по чл. 47, ал. 3 се отменя и заявката се връща за повторно разглеждане.

(3) Когато се отмени решение за отказ на регистрацията на марка при повторното разглеждане на заявката, се взема решение по същество.

(4) Решенията по ал. 1 и 2 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от подаване на жалбата или от отстраняване на констатираните по нея недостатъци.

(5) След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3, единият екземпляр на жалбата се изпраща на заинтересованата страна и ѝ се

предоставя 14-дневен срок за отговор.

(6) Ако в срока по ал. 5 заинтересованата страна отговори, отговорът се изпраща на жалбоподателя за становище в 14-дневен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора, или са с цел оспорване на служебно направени от опозиционния състав констатации в обжалваното решение.

(7) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 6, не се вземат предвид при разглеждането на жалбите и не се изпращат на страните в производството.

(8) След изтичането на срока по ал. 6, жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от състава по споровете. Разглеждането на жалбите се ограничава до правните основания и мотивите във връзка с тях.

(9) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се прецени наличието на основания за отказ по чл. 11 за част или за всички стоки или услуги, предмет на обжалване, заявката се връща за възобновяване на експертизата по същество.

(10) След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по споровете изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 58, ал. 7;

2. отменя решението на основание чл. 58, ал. 7 и връща за повторно разглеждане;

3. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 57, ал. 10, т. 1;

4. отменя решението на основание чл. 57, ал. 10, т. 1 и връща за повторно разглеждане;

5. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 10, т. 2;

6. отменя решението за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 10, т. 2 и връща за повторно разглеждане или за продължаване на производството по заявката.

(11) Когато се отмени решение на състав по опозиции при повторното му разглеждане, се взема решение по същество.

(12) Решенията по ал. 10 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от приключване на размяната на кореспонденция между страните.

(13) Когато до вземане на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3, заявката за регистрация на марка бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът не отговори или оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(14) Когато до вземане на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(15) Когато до вземане на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

Производство по исканията

Чл. 76. (1) След приключване на проверката за допустимост и формална редовност на исканията, единият екземпляр на искането и доказателствата, когато такива са представени, се изпраща на притежателя на правото върху марка и му се предоставя едномесечен срок за възражение, а когато искането е по чл. 35, ал. 1, т. 1 - и за представяне на доказателства за

използване на марката на територията на Република България.

(2) В случаите на искане за заличаване на регистрацията на марка по чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4, освен доказателства за използване в търговската дейност на територията на Република България на по-ранната нерегистрирана марка през периода, предхождащ датата на заявяване за регистрация на марката – обект на искането, молителят представя и доказателства, че използването е продължило и към датата на подаване на искането за заличаване.

(3) Възражението и доказателствата, когато такива са представени, се изпращат на молителя, като му се предоставя 14-дневен срок за становище, в което следва да посочи изчерпателно всичките си възражения.

(4) Когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 2, б. б) и с възражението притежателят на правото върху марка е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, молителят се уведомява, че то следва да се установи по съдебен ред и му се предоставя едномесечен срок за представяне на съдебно удостоверение за образувано производство.

(5) Ако в срока по ал. 3 молителят представи становище, то се изпраща на маркопритежателя за отговор в 14-дневен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора.

(6) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 5, не се вземат предвид при разглеждането на исканията и не се изпращат на страните в производството.

(7) С изтичането на срока по ал. 5, съставът по спорове пристъпва към разглеждане на искането, на възражението и отговора на маркопритежателя, на становището на молителя и на доказателствата, ако такива са представени.

(8) След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение искането за отменяне или заличаване на регистрацията на марка;
2. отменя или заличава регистрацията на марка за част от стоките или услугите;
3. отменя или заличава регистрацията на марка за всички стоки или услуги.

(9) Решенията по ал. 8 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(10) В случаите на частично отменяне или частично заличаване на регистрацията, издаденото свидетелство за регистрация се заменя с ново.

(11) Решенията по исканията за отменяне или за заличаване се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 5.

(12) Когато до вземане на решение по искането, действието на регистрацията на марката, предмет на спора, се прекрати или маркопритежателят се откаже от правото върху марката за част или за всички стоки или услуги, на молителят се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако молителят не отговори или оттегли искането производството се прекратява.

(13) Когато до вземане на решение по искането е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако новият притежател не отговори или оттегли искането, производството се прекратява.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 77. (1) По искания за заличаване, когато това е приложимо, в срока по чл. 76, ал. 1, притежателят на право върху марка може да поиска от молителя да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искането, през петте години, предхождащи датата на подаване на искането или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването

й, при условие че по-ранната марка е регистрирана не по-малко от пет години преди датата на подаване на искането.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, началото на петгодишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1 започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Когато към датата на подаване на заявката за регистрация или към датата на приоритета на марката – обект на искането, са изминали повече от пет години от датата на регистрация на по-ранната марка, освен доказателства за използване по ал. 1 молителят представя и доказателства за използване през петте години, предхождащи датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на марката – обект на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ.

(4) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки, за дата на регистрация на по-ранната марка по смисъла на ал. 3 следва да се счита датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(5) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) Ако притежателят на право върху марка поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на молителя се предоставя едномесечен срок за представяне на доказателства.

(7) Ако в срока по ал. 6 молителят представи доказателства, те се изпращат на маркопритежателя за становище в 14-дневен срок от съобщаването.

(8) Когато в срока по ал. 6 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по спорове изготвя становище за вземане на решение, с което искането за заличаване се оставя без уважение.

(9) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, искането се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

(10) Решението по ал. 8 се взема от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

Спиране на производството по спорове

Чл. 78. (1) Производството по жалби или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира, когато е подадено искане за отменяне, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или чл. 62.

(2) Производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира и когато срокът на действия на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не изтекъл допълнителният срок за подновяването ѝ.

(3) Производството по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира в случаите:

1. на по-ранни марки по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;

2. на по-ранни заявки за регистрация на географски означения по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 12 – 14 и чл. 12, ал. 8;

3. когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 2, б. б) и маркопритежателят е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, при условие че не е представено влязло в сила решение, с което предходността на противопоставеното право вече е установена.

(4) Производството по искане за отменяне на регистрацията на марка се спира, когато има предходно искане за отменяне на същото основание и със същия предмет.

(5) Производството по жалби и искания се спира и когато:

1. бъде внесено заявление за представяне на съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3 и чл.

36, ал. 8;

2. страните в производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка внесат заявление за сключване на споразумение;

3. съгласно чл. 75, ал. 9 заявката е върната за възобновяване на експертизата по същество;

4. е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по жалбата или искането зависи от неговото приключване.

(6) Производството по жалбите и исканията се спира служебно или по инициатива на страните по спора. В случаите по ал. 3, т. 3 и ал. 5, т. 4 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.

(7) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2, производството се спира за срок от шест месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По инициатива на страните по спора производството може да се възобнови и преди изтичане на шестмесечния срок.

(8) Спирането на производството по жалбите и исканията се извършва с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

(9) Производството по жалбите и исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно на страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му, с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството по спорове

Чл. 79. (1) Производството по жалби и искания се прекратява, когато:

1. до вземане на решение по жалбите, заявката за регистрация на марка бъде оттеглена или в случаите на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 страните постигнат споразумение;

2. до вземане на решение по жалбите производството по заявката за регистрация на марка бъде прекратено съгласно чл. 62;

3. до вземане на решение по исканията, страните по спора постигнат споразумение и/или молителят оттегли искането;

4. до вземане на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3, заявката за регистрация на марка бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на спора;

5. до вземане на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване, действието на противопоставеното по спора по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;

6. до вземане на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията, вследствие на извършено прехвърляне, заявителят и опонентът, съответно маркопритежателят и молителят, станат едно и също лице;

7. възобновената съгласно чл. 75, ал. 9 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на обжалване.

(2) Производството по жалби и искания се прекратява и в случаите по чл. 75, ал. 13, 14 и 15 и чл. 76, ал. 12 и 13.

(3) Прекратяването на производството по жалбите и исканията се извършва с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване на срокове

Чл. 80. Сроковете по чл. 46, ал. 3, чл. 47, ал. 2, чл. 55, ал. 3, чл. 57, ал. 5 и чл. 58, ал. 4 могат да бъдат продължени еднократно със същата продължителност по искане на заявителя или

притежателя, подадено преди изтичането им. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

Възстановяване на срокове

Чл. 81. (1) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което ги е пропуснало, към което се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от три месеца от изтичане на пропуснатия срок.

(3) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават и се представят всички доказателства за основателността му.

(4) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(5) Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, предвидени в ал. 2, чл. 52, ал. 1 и чл. 80.

(6) Когато преди или едновременно с искането по ал. 1 е подадена и жалба по чл. 69, ал. 1, т. 1, искането за възстановяване на срок се оставя без разглеждане.

Задължение за пазене на тайна

Чл. 82. (1) Доказателствата, събрани в производствата по Раздел VII и VIII, не могат да бъдат разгласявани, ако представляват производствена, търговска или друга защитена от закона тайна.

(2) Всяка от страните, която предоставя информация в хода на производствата по опозиции, жалби срещу решения на състави по опозиции и искания, посочва материалите, за които твърди, че съдържат производствена, търговска или друга защитена от закона тайна и трябва да се смятат за поверителни. В тези случаи те мотивират твърденията си и предоставят същите материали и във вариант, в който поверителните данни са заличени.

Публикация на регистрацията

Чл. 83. (1) Патентното ведомство извършва публикация в официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка.

(2) За международните регистрации, по които Република България е посочена страна, Патентното ведомство извършва публикация в официалния бюлетин на всяка международна регистрация, чието действие е признато на територията на Република България.

(3) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, дата на регистрация, име и адрес на притежателя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на марката, тип на марката, описание на марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е регистрирана.

Съдебен контрол

Чл. 84. (1) Решенията по чл. 75, ал. 1, т. 1, чл. 75, ал. 10, чл. 76, ал. 8 и чл. 77, ал. 8 могат да се обжалват пред Административен съд – град София в едномесечен срок от съобщаването.

(2) Определенията по чл. 48, ал. 2, чл. 50, ал. 2, чл. 55, ал. 4, чл. 59, ал. 4, чл. 60, ал. 2, чл. 62, ал. 2, чл. 73, ал. 6, чл. 78, ал. 8 и чл. 79, ал. 3 могат да се обжалват по реда на

Административнопроцесуалния кодекс в 7-дневен срок от съобщаването.

(3) Отказите за вписване в държавните регистри и отказът за подновяване на регистрацията могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) При обжалване на актове по Глава първа и втора, страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(5) В съдебното производство страните могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и да представят нови доказателства само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство.

Глава трета. ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I. Регистрация

Определение

Чл. 85. (1) Под географско означение се разбира наименование за произход и географско указание.

(2) Наименование за произход е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори.

(3) Географско указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход.

(4) За географски означения се смятат и традиционни наименования, които отговарят на изискванията по ал. 2 и 3.

Изключения от регистрация

Чл. 86. Не се регистрират по реда на този закон географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ, L 343/1 от 14 декември 2012 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 1151/2012.

Основания за отказ на регистрация

Чл. 87. Не се регистрира като географско означение наименование, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;

2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;

3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;

4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Правна закрила

Чл. 88. (1) Правната закрила на географското означение се предоставя чрез регистрацията му в Патентното ведомство.

(2) Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко използване в търговската дейност на географското означение за стоки, които са сходни на стоката, за която е регистрирано, доколкото се експлоатира известността на защитеното означение;

2. неправилно използване или имитиране на географското означение, дори и когато истинският произход на стоката е отбелязан, или използването му в превод или заедно с изрази като "род", "вид", "тип", "имитация" и други подобни;

3. използване на всяко друго невярно или заблуждаващо указание по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоката, посочено върху опаковката, в рекламни материали или документи, свързани със стоката, което указание може да създаде невярно впечатление относно нейния произход;

4. други действия, които могат да въведат в заблуждение потребителите относно истинския произход на стоката.

(3) Регистрираните географски означения не могат да се превърнат в родови наименования, докато се ползват със закрилата по този закон.

Право на заявяване

Чл. 89. (1) Правото на заявяване принадлежи на всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място, и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености.

(2) Границите на географското място и качествата или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му.

Право на използване

Чл. 90. (1) Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател.

(2) Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката, или върху други документи.

Прекратяване на правната закрила

Чл. 91. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато:

1. престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда;

2. с прекратяване на юридическото лице – единствен ползвател без правоприемство;

3. единственият вписан ползвател на географско означение се откаже от правото си на използване.

Заличаване на регистрацията

Чл. 92. (1) Регистрацията на географско означение се заличава по искане на лице с правен интерес, когато е извършена в нарушение на чл. 85, ал. 2 и 3 или чл. 87.

(2) Регистрацията на чуждестранно географско означение се заличава, когато тя е заличена в страната на произхода.

Отменяне на вписването на ползвател

Чл. 93. Вписването на ползвател се отменя по искане на всяко лице, когато ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или произведенията от него стоки не притежават установените качества или особености.

Правни последици от заличаването и отменянето

Чл. 94. (1) Зачиването на регистрацията има действие от датата на подаване на заявката.

(2) Отменянето на вписването на ползвател има действие от датата, от която са установени предпоставките по чл. 93.

(3) Зачиването или отменянето не засяга влезли в сила решения по икове за нарушение, доколкото са изпълнени преди заличаването или отменянето.

Раздел II.

Заявки за регистрация на географски означения

Подаване на заявка

Чл. 95. (1) Заявката за регистрация на географско означение се подава в регистратурата на Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася само до едно географско означение.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;

2. името и адреса на заявителя;

3. наименованието за произход или географското указание;

4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация;

5. описание на границите на географското място, и

6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.

(4) Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 89, ал. 2 и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, към заявката се прилага документ за регистрация на географското означение в страната на произхода.

(6) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерски съвет.

(7) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

Формална експертиза

Чл. 96. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 95. Когато

се констатира недостатъци, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 97. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество в двумесечен срок.

(2) Когато има основания за отказ на регистрацията на географското означение, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и се предоставя едномесечен срок за възражение.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не представи основателни възражения, се взема решение за отказ на регистрацията.

(4) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

Вписване на ползвател на регистрирано географско означение

Чл. 98. (1) Всяко лице, което има право на заявяване, може да подаде заявка за вписване като ползвател на регистрирано географско означение. Заявката се подава в Патентното ведомство директно, по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава по електронен път, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис не са задължителни.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;
2. името и адреса на заявителя;
3. географското означение и регистровия номер, и
4. номер на класа и списък на стоки и класове по Международната класификация.

(3) Към заявката се прилага удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място, и удостоверение, издадено от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености.

(4) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

(5) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4. Когато се констатира недостатъци, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за отстраняването им.

(6) Когато в срока по ал. 5 заявителят не отстрани недостатъците, се взема решение за прекратяване на производството.

(7) Когато заявката за вписване отговаря на изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4, заявителят се вписва в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение.

(8) Вписването на ползвателя на географското означение се публикува в официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Производство по спорове

Чл. 99. (1) Състави по спорове разглеждат:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 97, ал. 3;
  2. искания за заличаване и отменяне по чл. 92 и 93.
- (2) Жалбите и исканията се подават и разглеждат по реда на чл. 69 – 79.

Произнасяне по жалбите и по исканията

Чл. 100. (1) Когато жалбата е неоснователна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение, с което оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията.

(2) Когато жалбата е основателна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател отменя решението и постановява решение за връщане на заявката за повторно разглеждане или за регистрация.

(3) Когато се отмени решение за отказ при повторното разглеждане на заявката, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател взема решение по същество.

(4) Когато искането е неоснователно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение, с което оставя без уважение искането за заличаване на регистрацията или за отменяне на вписването на ползвател.

(5) Когато искането е основателно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение за заличаване на регистрацията или за отменяне на вписването на ползвател.

Спиране на производството

Чл. 101. (1) Производството по заявката и по исканията се спира в случаите на по-ранни заявки за регистрация на географски означения или марки.

(2) Производството по заявката се спира служебно или по инициатива на заявителя, с определение на държавен експерт по чл. 64.

(3) Производството по исканията се спира служебно или по инициатива на молителя, с определение на председателя на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател.

(4) Производството по заявката или исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му:

1. по заявката - с определение на държавен експерт по чл. 64;
2. по исканията - с определение на председателя на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството

Чл. 102. (1) Производството по заявката или исканията се прекратява в случаите:

1. на оттегляне на заявката за регистрация на географско означение;
2. на оттегляне на искането;
3. на прекратено по-ранно право по смисъла на чл. 87, т. 3 и 4;
4. на прекратено без правоприемство юридическото лице – молител или ползвател;
5. когато единственият вписан ползвател на географското означение се откаже от правото си на използване.

(2) Производството се прекратява и в случаите по чл. 96, ал. 2 и чл. 98, ал. 6.

(3) Прекратяването на производството:

1. по заявката се извършва с определение на държавен експерт по чл. 64;

2. по исканията се извършва с определение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване на срокове

Чл. 103. По искане на заявителя, подадено преди изтичането на сроковете по чл. 96, ал. 1, чл. 97, ал. 2 и чл. 98, ал. 5, тези срокове могат да бъдат продължени еднократно със същата продължителност. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена такса.

Възстановяване на срокове

Чл. 104. (1) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което ги е пропуснало, към което се прилага документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от три месеца от изтичане на пропуснатия срок.

(3) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават и се представят всички доказателства за основателността му.

(4) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(5) Не подлежи на възстановяване срокът по ал. 2.

Публикация на регистрацията

Чл. 105. (1) Патентното ведомство публикува в официалния си бюлетин всички регистрирани географски означения и последващите промени, свързани с тях.

(2) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване, дата на регистрация, име и адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на географското означение, описание на географското означение, когато е необходимо, представяне на географското означение, класовете и списъка на стоките, за които е регистрирано.

Съдебен контрол

Чл. 106. (1) Решенията по чл. 100, ал. 1, 4 и 5 могат да се обжалват пред Административния съд - град София в едномесечен срок от съобщаването.

(2) Определенията по чл. 101, ал. 2 и 3 и чл. 102, ал. 3 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 7-дневен срок от съобщаването.

(3) При обжалване на актове по Глава трета, страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(4) В съдебното производство страните могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и представят нови доказателства само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят в срок в административното производство.

Глава четвърта. МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Международна регистрация на марки, с посочване на Република България

Чл. 107. (1) Под международна регистрация на марка, с посочване на Република България, се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Мадридската спогодба и Протокола.

(2) Международната регистрация на марка по ал. 1 има същото действие, както ако тази марка е била директно заявена и регистрирана в Република България. Тя действа от датата на международната регистрация, съответно от датата на регистрацията на териториалното разширение, при условие че действието ѝ бъде признато на територията на Република България.

(3) Закрилата на международна марка в Република България може да се откаже в предвидените от Мадридската спогодба и Протокола срокове.

(4) Всяка международна регистрация на марка, за която в Патентното ведомство е постъпило уведомление от Международното бюро, подлежи на проверка по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47.

(5) Проверката по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 и чл. 43 се извършва в едномесечен срок от уведомяването на Патентното ведомство за международната регистрация на марка.

(6) За всяка международна регистрация, която отговаря на изискванията на чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и на изискванията на чл. 11 се изпраща съобщение до Международното бюро с указание, че в предвидения за това срок тя може да е обект на възражение по чл. 51 или опозиция.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47 е потвърден с влязло в сила решение;

3. при подадена опозиция срещу признаване на действието ѝ;

4. не е подадена опозиция, или тя е отхвърлена като неоснователна с влязло в сила решение;

5. вследствие на подадена опозиция действието на международната регистрация е отказано изцяло или частично с влязло в сила решение.

(8) Когато по международната регистрация е постановено окончателно решение за отказ за признаване на действието ѝ, решението за отказ може да се обжалва при условията и по реда на чл. 69 – 79.

(9) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, подлежат на публикация при условията и по реда на чл. 49, ал. 3, чл. 50, ал. 5 и чл. 83, ал. 2.

(10) Всяка международна регистрация с признато действие на територията на Република България може да бъде обект на искане за отменяне или заличаване, които се разглеждат при условията и по реда на чл. 69 – 79.

(11) Когато действието на международна регистрация на марка е изцяло или частично отменено или заличено с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(12) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България може да поиска международната регистрация да се трансформира в национална заявка.

(13) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, който има по-ранна национална регистрация на същата марка, може с

искане до Патентното ведомство, придружено с документ за платена такса, ако плащането е по банков път, да поиска международната регистрация да се счита като заместваща националната със запазване на всички права, придобити от националната регистрация.

Международна регистрация на национални марки

Чл. 108. (1) Всяко лице с постоянен адрес, или с действителна търговска дейност в Република България, което е притежател на марка, регистрирана или заявена по този закон, може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) В случаите на заявка за териториално разширение, тя може да се подаде чрез Патентното ведомство или директно в Международното бюро.

(4) Таксите за международна регистрация и териториално разширение се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(5) Такси за международна регистрация и за териториално разширение, когато то се подава чрез Патентното ведомство, се дължат и на ведомството съгласно Тарифа за таксите, които се събират от Патентното ведомство.

(6) В срок от пет години от датата на международната регистрация, когато заявката или регистрацията на национална марка, която е базова за международната регистрация, бъде изцяло или частично отказана, респ. отменена или заличена, с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато в срок от пет години от датата на международната регистрация, заявката или регистрацията на национална марка, която е базова за международната регистрация бъде разделена.

(8) Датата и номерът на международната регистрация на национална марка се отразяват в досието на националната марка и се вписват в Държавния регистър на марките.

Международна регистрация на наименования за произход, с посочване на Република България

Чл. 109. (1) Под международна регистрация на наименование за произход, с посочване на Република България, се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Лисабонската спогодба.

(2) Международна регистрация на наименование за произход, с посочване на Република България, има същото действие, както ако това наименование е било директно заявено и регистрирано в Република България. Това наименование не може да се превърне в родово, докато се ползва със закрила в страната на произхода.

(3) Закрилата на международно наименование за произход в Република България може да се откаже в предвидения от Лисабонската спогодба срок.

(4) Международна регистрация на наименование за произход, с посочване на Република България, се разглежда при условията и по реда на Глава трета.

(5) За всяка международна регистрация на наименование за произход, чието действие е признато на територията на Република България, се изпраща съобщение до Международното бюро.

(6) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход е потвърден с влязло в сила решение.

Международна регистрация на български наименования за произход

Чл. 110. (1) Вписан ползвател на регистрирано наименование за произход може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(4) Такси за международна регистрация се дължат и на Патентното ведомство съгласно Тарифа за таксите, които се събират от ведомството.

(5) Когато е влязло в сила решение заявката, съответно регистрацията на българско наименование за произход, която е базова за международната регистрация, бъде отказана, респ. заличена, или правната закрила на регистрираното наименование за произход бъде прекратена, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(6) Датата и номерът на международната регистрация на български наименования за произход се отразяват в досието на наименованието за произход, регистрирано по реда на този закон, и се вписват в Държавния регистър на географските означения.

Глава пета.

МАРКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Регистрация и действие на марката на Европейския съюз

Чл. 111. (1) Марката на Европейския съюз е марка, която е регистрирана в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Марката на Европейския съюз има действие на територията на Република България и притежателят ѝ се ползва с правата по този закон.

(3) Марката на Европейския съюз се смята за по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2.

(4) Патентното ведомство на Република България е централно ведомство по индустриална собственост по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

Преобразуване на марка на Европейския съюз в национална заявка

Чл. 112. (1) Заявител или притежател на марка на Европейския съюз може да поиска преобразуване на заявката или на регистрацията в заявка за национална регистрация на марка в Република България при условията на чл. 139 - 141 на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Когато искането по ал. 1 бъде допуснато от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и е изпратено на Патентното ведомство, Патентното ведомство уведомява заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз, че ще разгледа искането, ако в двумесечен срок заявителят или притежателят представи:

1. искане за регистрация на марка, съгласно чл. 42 ал. 3, с посочени данни на преобразуваната заявка/марка на Европейския съюз;

2. документ за платени такси за регистрация и приоритет (ако има деклариран), при условие че плащането е по банков път;

3. пълномощно на представител по индустриална собственост.

(3) За дата на подаване на заявки по ал. 1, с дата на подаване или приоритет, преди присъединяването на Република България към Европейския съюз, се счита 1 януари 2007 г.

(4) За дата на подаване на заявки по ал. 1, подадени в Службата на европейския съюз за интелектуална собственост след 1 януари 2007 г., се смята датата на подаване на заявката за

марка на Европейския съюз.

Глава шеста. **ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ**

Раздел I. **Гражданскоправна защита**

Нарушение на правото на регистрирана марка

Чл. 113. (1) Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13, ал. 1 – 4 без съгласието на притежателя съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и:

1. поставянето на марката върху материал, предназначен да се използва за етикетиране или опаковане, за търговски книжа или за рекламиране на стоки или услуги, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че поставянето на марката е без съгласието на притежателя;

2. изработването на средство, специално предназначено или пригодено за възпроизвеждане на марката или за притежаването, или за съхраняването на такова средство, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че това средство служи или ще служи за произвеждане на стоки или на материал по т. 1 без съгласието на притежателя.

3. осъществяването на подготвителни действия по смисъла на чл. 14 без съгласието на притежателя на марката.

4. използване на марка от нейния притежател, когато същата е регистрирана на името на агент или представител без съгласието на действителния ѝ притежател, освен ако агентът или представителят не обоснове своите действия.

Нарушение на регистрирано географско означение

Чл. 114. (1) Използването на регистрирано географско означение съгласно чл. 88, ал. 2 съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и използването на регистрирано географско означение от лице, което не е вписано като негов ползвател.

Право на иск

Чл. 115. (1) Право на иск за нарушение имат:

1. притежателят на правото върху марка;

2. лицензополучател със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;

3. лицензополучател на изключителна лицензия, ако притежателят на правото върху марката, след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от получаване на писмената покана от страна на лицензополучателя.

4. съпритежателят на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;

5. действителният притежател на марка, която е била регистрирана на името на агент или представител.

(2) Със съгласието на притежателя на колективна марка иск за нарушение може да подаде и всяко лице, което може да я използва. Съгласието на притежателя не се изисква, ако

след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в шестмесечен срок от уведомяването.

(3) Право на иск има и всеки вписан ползвател на регистрирано географско означение.

(4) С цел получаване на обезщетение за претърпените от него вреди, лицензополучателят, както и лицето, което има право да използва колективна марка, може да участва в производство по иск за нарушение, започнато от притежателя на правото върху марката.

(5) Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за претърпените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.

Искове за нарушение

Чл. 116. (1) Исковете за нарушение на правата по този закон могат да бъдат:

1. за установяване факта на нарушението;
2. за преустановяване на нарушението;
3. за обезщетение за вреди;
4. за изземване и унищожаване на вещите, предмет на нарушението, както и на средствата за неговото извършване.

(2) Едновременно с иска по ал. 1 ищецът може да поиска по съдебен ред и:

1. да му бъдат предадени вещите, предмет на нарушението;
2. да му бъдат заплатени разходите, свързани със съхранението и унищожаването на вещите, предмет на нарушението;
3. разгласяване за сметка на нарушителя на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, определени от съда.

Възражение за реално използване

Чл. 117. (1) В срока за отговор на исковата молба ответникът може да възрази, че към момента на предявяване на иска марката не е реално използвана по смисъла на чл. 21, при условие, че от датата на регистрация на марката до датата на предявяване на иска са минали не по-малко от пет години.

(2) При възражение по ал. 1, съдът задължава ищеца да представи доказателства, че в петгодишния период преди датата на предявяване на иска, марката е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или че съществуват основателни причини за неизползването ѝ.

(3) В срока по ал. 1 ответникът може да представи доказателства, че е подал искане за отменяне на марката пред съответния орган. В този случай съдебното производство се спира до приключване на производството по искането за отменяне.

(4) Когато марката не е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или не бъдат представени доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването, както и когато марката бъде отменена, искът се отхвърля.

Определяне на обезщетението

Чл. 118. (1) Обезщетение се дължи за всички претърпени имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

(2) При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, както и приходите, получени от нарушителя вследствие на нарушението.

(3) Съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Особени случаи на обезщетение

Чл. 119. (1) Когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът може да иска като обезщетение:

1. от 500 до 100 000 лв., като конкретният размер се определя по преценка на съда при условията на чл. 118, ал. 2 и 3, или

2. равностойността по цени на дребно на правомерно произведени стоки, идентични или сходни със стоките, предмет на нарушението.

(2) При определяне на обезщетението по ал. 1 се вземат предвид и приходите, получени вследствие на нарушението.

Изземване на вещи, предмет на нарушение

Чл. 120. Изземване на вещите по чл. 116, ал. 1, т. 4, предмет на нарушение, може да се иска както по отношение на вещи, намиращи се на конкретно място, така и по отношение на вещи, намиращи се в търговската мрежа.

Носене на отговорност

Чл. 121. Юридическите лица и едноличните търговци носят гражданска отговорност за нарушаването на права по този закон, извършено виновно от лицата, които ги представляват, от техни служители или от лица, наети от тях. В този случай вината се предполага до доказване на противното.

Осигуряване на доказателства по иски и обезпечителни производства

Чл. 122. (1) Когато ищецът е представил доказателства в подкрепа на исканията си, но е посочил и други доказателства от значение за решаване на делото, които се намират под контрола на ответника, съдът може по искане на ищеца да задължи ответника да предостави тези доказателства.

(2) Съдът може при условията на ал. 1 по искане на ищеца да задължи ответника да осигури възможност за запознаване с банкови, финансови и търговски документи, които се намират под негов контрол.

(3) Ищецът е длъжен да не разгласява съдържащата се в документите по ал. 2 информация.

(4) Представянето на доказателства за единично или еднократно използване на закриляна по този закон марка или географско означение се приема като достатъчно основание за прилагане на разпоредбите на ал. 1 и 2.

(5) Наличието на обстоятелствата, свързани с твърдяно нарушение, може да се установи и с представянето на доказателства за единично или еднократно неправомерно използване на закриляна по този закон марка или географско означение.

Искане на информация за произхода и разпространителските мрежи при нарушение

Чл. 123. (1) Съдът може по искане на ищеца да задължи ответника или трето лице да предостави информация относно обстоятелства, които са от значение за решаване на делото.

(2) Трето лице по смисъла на ал. 1 е всяко лице, което:

1. държи стоки, предмет на нарушение, или
2. предоставя услуги, водещи до нарушение, или
3. ползва услуги, които съставляват нарушение, или
4. е посочено от лице от т. 1 - 3 като участник в изработването, производството или разпространението на тези стоки или услуги.

(3) Данните по ал. 1 могат да включват:

1. имената и адресите на производителите, разпространителите, доставчиците и други лица, които са били преди това държатели на стоките или услугите, както и на предполагаемите разпространители на едро и дребно;

2. данни за произведените, доставените, получените или поръчаните количества, както и приходите, получени от въпросните стоки или услуги.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато изпълнението ѝ може да доведе до нарушаване разпоредба на друг закон.

(5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат само за действия, които се извършват за пряка или непряка икономическа или търговска изгода.

Привременни мерки

Чл. 124. (1) При нарушение на правото върху марка или географско означение или когато има достатъчно данни да се смята, че такова нарушение ще се извърши или някое доказателство ще се изгуби, унищожи или укрие, съдът по искане на лицето, което има право на иск, може, без да уведоми ответната страна за това, да допусне и някоя от следните мерки:

1. забрана за извършване на действия, за които се твърди, че съставляват или ще съставляват неправомерно използване на марка или географско означение;

2. изземване на вещите, за които се твърди, че неправомерно носят марка или географско означение, както и на други доказателства от значение за доказване на нарушението;

3. изземване от употреба на вещите по чл. 113, ал. 2;

4. запечатване на помещението, в което се твърди, че се извършва или ще се извърши нарушението.

(2) Допускането, налагането и отменянето на привременните мерки се извършва по реда на чл. 389 - 403 от Гражданския процесуален кодекс, с изключение на чл. 398, ал. 2, изречение първо, и доколкото този закон не предвижда друго.

(3) Привременната мярка забрана за извършване на действия се налага със съобщаването ѝ от съда.

(4) Привременните мерки по ал. 1, т. 2, 3 и 4 се налагат от съдебния изпълнител, който извършва действието едновременно с връчването на съобщението за налагане на мярката в тридневен срок от постъпването на молбата от ищеца до съдебния изпълнител. Привременната мярка, допуснатата за предотвратяване на предстоящо нарушение, се налага в срок, съобразен с целта ѝ. Изтетото имущество се предава по опис за пазене на ищеца, който може да го използва единствено като доказателствено средство.

(5) Ищецът или негов представител има право да присъства и съдейства при налагането на привременните мерки.

(6) Привременната мярка по ал. 1, т. 1 може да бъде наложена и по отношение на трети лица, за които има достатъчно данни, че способстват за извършването на дейността, за която се

твърди, че съставлява или ще съставлява неправомерно използване.

(7) Лицето, което има право на иск е длъжно да не разгласява информацията, станала му известна при или по повод на мерките по ал. 1.

(8) Ако се установи, че наложената мярка е поискана неоснователно, ответната страна може да иска от лицето, което я е поискало, да ѝ заплати причинените вследствие на мярката вреди.

Подсъдност

Чл. 125. Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

Раздел II.

Мерки за граничен контрол

Основания и приложно поле

Чл. 126. (1) Митническите органи могат да задържат стоки, пренасяни през държавната граница на Република България, за които има основание да се смята, че нарушават защитено на територията на държавата право върху марка или географско означение, като спазват условията и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета.

(2) Предходната алинея се прилага по отношение на всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, в това число и по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Република България.

(3) За прилагането на мерките за граничен контрол митническите органи събират такси в размери, определени от Министерския съвет.

Раздел III.

Административнонаказателни разпоредби

Административни нарушения и наказания

Чл. 127. (1) Който използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

(2) Който без съгласието на притежателя на регистрирана марка:

а) поставя знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали;

б) предлага за продажба, пуска на пазара, съхранява или държи с тези цели, внася, изнася опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката,

с цел да се използват тези опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 се наказва с глоба или имуществена санкция в

размер от 2000 до 20 000 лв.

(3) Който въвежда на територията на Република България стоки по чл. 13, ал. 3, без съгласието на притежателя на регистрираната марка, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв.

(4) При повторно и всяко следващо нарушение по ал. 1 - 3, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на предходното наказателното постановление, се налага глоба или имуществена санкция в размер от 3000 до 30 000 лв.

(5) Предметът на нарушението по ал. 1 - 4, независимо чия собственост е, се отнема в полза на държавата и се предава за унищожаване на органите на Министерство на вътрешните работи, като притежателят на марката или упълномощено от него лице може да присъства на унищожаването.

(6) Когато знакът по ал. 1 е използван за предлагане или предоставяне на услуги, на нарушителя се указва да го премахне.

(7) При системни нарушения мястото, в което те се извършват се запечатва за срок от три до шест месеца.

(8) Предходните алинеи се прилагат и по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Република България.

(9) Алинеи 1 – 8 се прилагат независимо дали е налице някое от обстоятелствата по чл. 37.

Проверка за нарушения

Чл. 128. (1) Проверка за установяване на административни нарушения по чл. 127 се извършва по:

1. инициатива на Патентното ведомство;
2. искане на прокурор или органите на МВР;
3. сигнал на притежателя на правото върху марка;
4. сигнал на съпритежателя на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;
5. сигнал на лицензополучателя на изключителна лицензия;
6. сигнал на лицензополучателя на неизключителна лицензия със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;
7. сигнал на лице, което има право да използва колективна марка със съгласието на нейния притежател.

(2) Проверка за установяване на административни нарушения по чл. 135 се извършва по:

1. инициатива на Патентното ведомство;
2. искане на прокурор или органите на МВР;
3. сигнал на вписан ползвател на регистрирано географско означение.

(3) Сигналът за проверка трябва да съдържа:

1. идентификационни данни за лицето, което го е подало – име, адрес за кореспонденция, факс и електронен адрес, ако лицето разполага с такива;
2. идентификационни данни за марката или географското означение, правата, за които се твърди, че са нарушени;
3. идентификационни данни за притежателя на марката или ползвателя на географското означение;
4. идентификационни данни за предполагаемия нарушител;
5. точен адрес и вид на обекта, където се извършва предполагаемото нарушение.

(4) Към сигнала за проверка се прилагат:

1. пълномощно, когато сигналът е подаден чрез представител по индустриална

собственост.;

2. доказателства, установяващи обстоятелствата за лицата по ал. 1, т. 5, 6 и 7.

(5) Проверка не се извършва, когато сигналът не отговаря на изискванията по ал. 3 и 4.

Установяване на нарушенията

Чл. 129. Нарушението се установява с акт, който се съставя от длъжностно лице, определено със заповед на председателя на Патентното ведомство, след извършване на проверка. За извършване на проверката органите на МВР оказват съдействие на служителите на ведомството съобразно правомощията си по Закона за Министерството на вътрешните работи. Редът за организиране и провеждане на съвместните действия се определя с инструкцията, издадена от министъра на вътрешните работи и председателя на Патентното ведомство.

Правомощия на длъжностното лице

Чл. 130. (1) Длъжностното лице по чл. 129 има право да:

1. изисква достъп до подлежащите на контрол обекти;
2. изисква необходимите документи във връзка с осъществяваните проверки и да взема образци за експертна оценка;
3. изготвя фотоснимки от подлежащите на контрол обекти.

(2) Длъжностното лице е длъжно да:

1. отразява точно и пълно фактите при извършената проверка в акта за нарушение;
2. опазва служебната, производствената и търговската тайна, станала му известна във връзка с извършените проверки;
3. не разгласява данни от проверките;
4. използва информацията от проверките само за целите на производството по нарушението.

Протокол за изземване

Чл. 131. (1) Предметът на нарушението се изземва от длъжностните лица по чл. 129 с протокол.

(2) В протокола по ал. 1 се посочват: датата и мястото на действията; лицата, които са участвали; направените искания, бележки и възражения, ако има такива; събраните доказателства - брой, вид, както и други данни.

(3) Протоколът се подписва от лицето, извършило действията, от проверяваното лице и поне от един свидетел.

(4) В случаите, когато проверяваното лице откаже да подпише протокола или отсъства, той се подписва поне от още един свидетел.

Задължение за съдействие

Чл. 132. Лицата, при които се извършва проверката по чл. 129, са длъжни да:

1. осигурят безпрепятствен достъп до проверяваните търговски обекти, складове и производствени бази и помещения;
2. предоставят исканите от длъжностното лице документи и доказателства;
3. съхраняват оставените на отговорно пазене стоки;
4. оказват съдействие на длъжностните лица по повод на извършваната проверка.

Налагане на административните наказания

Чл. 133. Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Изпълнение на административните наказания

Чл. 134. (1) Наказанията глоба или имуществена санкция се изпълняват доброволно в 7-дневен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което са наложени, като сумата се внася в касата или се превежда по сметка на Патентното ведомство.

(2) След изтичането на срока по ал. 1 копие от наказателното постановление се изпраща на Национална агенция за приходите за принудително изпълнение на наложената глоба или имуществена санкция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) След влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда стоките, отнети в полза на държавата, се предават за унищожаване на органите на Министерство на вътрешните работи.

Административнонаказателна отговорност за нарушения на географско означение

Чл. 135. Разпоредбите на този раздел се прилагат и в случаите на използване на регистрирано географско означение или негова имитация без правно основание.

Прилагане на Закона за административните нарушения и наказания

Чл. 136. Доколкото в този раздел не е предвидено друго, установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Лице" е физическо или юридическо лице.
2. "Представител по индустриална собственост" е лице, което е представител по смисъла на Наредбата за представителите по индустриална собственост.
3. "Общизвестна марка" е марка по смисъла на чл. 6 bis от Парижката конвенция.
4. "Парижка конвенция" е Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г., с нейните изменения и допълнения.
5. "Официална или официално призната изложба" е официална или официално призната изложба по смисъла на Конвенцията от 22 ноември 1928 г. за международните изложби, организирани в страните - членки на Парижката конвенция.
6. "Международна класификация" е Международната класификация на стоките и услугите за целите на регистрацията на марки, създадена със Спогодбата от Ница от 15 юни 1957 г., с нейните изменения и допълнения.
7. "Мадридска спогодба" е Мадридската спогодба за международна регистрация на марки, подписана в Мадрид на 14 април 1891 г., с нейните изменения и допълнения.
8. "Протокол" е Протоколът относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, подписан на 27 юни 1989 г. в Мадрид, с неговите изменения и допълнения.

9. "Лисабонска спогодба" е Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г., с нейните изменения и допълнения.

10. "Имитация на географско означение" е означение, което не се различава съществено от регистрираното.

11. "Неправилно използване на географско означение" е използване без правно основание.

12. "Внос или износ на стоки" е фактическото пренасяне през границата на Република България на стоки, носещи знак, идентичен или сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим.

13. "Опозиция" е възможност, с която лицата по чл. 50, ал. 1 разполагат, за да се противопоставят на регистрацията на марка, заявена по реда на този закон или на признаването на действието на международна регистрация на територията на Република България.

14. "Агент или представител" за целите на чл. 12, ал. 6 е всяко лице, което действа или трябва да действа в интерес на действителния притежател на марка въз основа на правна или фактическа връзка с него по отношение на стоките или услугите, означени с марката.

15. "Фирма" за целите на чл. 12, ал. 7 не включва вида на търговеца.

16. "Международно бюро" е Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост.

§ 2. Разпоредбите на този закон, които се прилагат за държавите - членки на Европейския съюз, се прилагат и за другите държави от Европейското икономическо пространство.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. (1) Този закон се прилага за заявки за регистрация на марки и географски означения, които са подадени след влизането му в сила, както и за заявки за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение.

(2) Този закон се прилага за искания за отменяне и заличаване на регистрацията на марки и географски означения, по които до влизането му в сила няма влязло в сила решение.

(3) Заварените при влизането в сила на този закон искания по чл. 26, ал. 3, т. 4, чл. 57, ал. 1, т. 1 и чл. 58 от отменения Закон за марките и географските означения се разглеждат по досегашния ред.

(4) Регистрациите на географски означения за земеделски продукти и храни по отменения Закон за марките и географските означения, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, се прекратяват от датата на влизането в сила на този закон. (5) Производствата по заявки за регистрация на географско означение за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, или заявки за вписване на ползвател на такова географско означение, по които до влизането в сила на закона няма влязло в сила решение, се прекратяват.

(6) Производствата за нарушения на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, по които няма влезли в сила решения, се прекратяват, а влезлите в сила, но неизпълнени решения, не подлежат на изпълнение.

(7) Притежателите на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, не могат да предявяват иски за нарушения, извършени преди влизането в сила на закона.

(8) Не се образуват административнонаказателни производства, а образуваните се

прекратяват служебно, за извършени преди влизането в сила на закона нарушения на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012.

(9) Патентното ведомство уведомява незабавно след влизането в сила на закона Международното бюро за служебното прекратяване на националните регистрации на географски означения за земеделски продукти и храни, въз основа на които са направени международни регистрации.

(10) За деянията, представляващи нарушения по смисъла на този закон, се прилагат разпоредбите, които са били в сила към момента на извършването им.

(11) За сроковете, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, се прилагат досегашните разпоредби.

§ 4. Законът за марките и географските означения (Обн. ДВ. бр. 81 от 1999 г., попр. бр. 82 от 1999 г., изм. бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., изм. бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., изм. бр. 59 от 2007 г., изм. бр. 36 от 2008 г., изм. бр. 12 и 32 от 2009 г., изм. бр. 19 и 80 от 2010 г., изм. бр. 54 от 2011 г., изм. бр. 58 от 2016 г., изм. бр. 58 и 85 от 2017 г., изм. и доп. бр. 61 от 2018 г.) се отменя.

§ 5. Министерският съвет приема наредби за подаване, оформяне и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения, за реда за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции и за разглеждане на спорове в срок 6 месеца от влизането в сила на този закон.

§ 6. Законът влиза в сила три дни след обнародването му в „Държавен вестник“.

§ 7. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.